

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

אבל

קשרו אדם חייב - פי' בתר דמיא ומאוס בור ולא דוקא קשרו אלא כל היכא דלא אלגטיה קשרו דמי דקאמרי' ח' דלא אלגטיה פושט הוא :

אלא

מתני' בדלתייה דרזוי - ואיירי בדלתייה דהבדיה ואלגטיה : וכן אתמר דרב

הוא בעלמא אחר - דלא מתוקמא אחרת דקשרו אדם חייב משמע הכל ודלתייה דרזוי - נמי חייב בעל תרנגול ובקונטרס פי' דלא מתוקמא אחרת מן משום שהקשר היה פטור כיון דלתייה דרזוי שלא נתקל אדם בבורו וקשה לפי מ"מ ליחייב משום אשו דהוי כחצו וסמינו ומשאו שהינן כחצו כחצו גגו ונפלו כרוח מזויה והיוקו כבדי דלזלי דהוי תרנגול וכן כרוח מזויה מפרקי' ח' דלא אלגטיה פושט הוא : מאליו פטור - דליש בור : ולא שור בור :

קשרו

אדם חייב - לאו דוקא קשרו דה"ה חס היה במקום המולגט והיננו במקום התורפה שפסע בו ואפי' לא הגביהו ולא קנאו ודלא כמו שפירש הקונטרס דקני' בהגבהה שקשרו ויש לו להאי דליל בעלים דכל תקלה שהייתה ברה"ק מיחייב ביה משום בור אפי' שלא זכה בה דעד כאן לא פליגי רב ושמואל (לקמן ד' כה) אלא בדלא אפקרי' אבל בדפקרי' בין לרב בין לשמואל היינו בור :

והזיר

שאלך חתיכה של בשר - חכילה ע"י הדחק היא

דמסיק, והא דתקן גבי מדורות הכרסים ומייתי לה בפרק קמא דפסחים (דף ס') כל מקום שמזיר ומולדה יכולין להלך אין לזיכין בדיקה אומר ר"ת דשלי נפלים דרכיכי : מתנגלל

מועדת - לאכול את הראוי לה, אכלה כמות או כלים משלם חצי נוק, ובמה דברים אמורים ברשות הניוק אבל ברשות הרבים פטור, ואם נהנית משלמת מה שנהנית כיצד משלמת מה שנהנית : אכלה מתוך הרחבה משלמת מה שנהנית, מתוך הרחבה משלמת מה שהיוקיה, מפתח התנות משלמת מה שנהנית, מתוך החנות משלמת מה שהיוקיה : גמ' תנו רבנן והשן מועדת לאכול את הראוי לה כיצד בהמה שנכנסה לחצר הניוק ואכלה אוכלין הראויין לה ושחתה משקין הראויין לה משלם נוק שלם * וכן היה שנכנסה לחצר הניוק וטרפה בהמה ואכלה - בשר משלם נוק שלם, יפרה שאכלה שעורין וחמור שאכל כרשיניו וכלב שליסק את השמן וחזיר שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם. אמר רב פפא השתא דאמרת' כל מידי דלאו אורחיה ואכלה ליה - ע"י הדחק שמייה אכילה' היא שונרא דאכל תמרי והמרא דאביל בינייהו משלם נוק שלם והוא המרא דאכל נהמא ופליטה לסלא חייביה רב יהודה לשלם נוק שלם אנהמא ואסלא חצי נוק, ואמאי כיון דאורחיה למיכל נהמא אורחיה נמי לפלוסי סלא : דאבל והדר פליס, ופת' אורחיה הוא ורמינהו זאבלה פת

ובשר וחבשיל משלם חצי נוק מאי לאו בבהמה לא, כבהמה רחיה בשר אורחיה הוא דמטי ואובעית אימא בטביא ואובעית אימא לעולם בבהמה ובפתחיה הוא

קרינן ביה : כל מידי דלאו אורחיה - למיכל כל שעה : ואכלה ע"י הדחק - כלומר ואורחיה למיכל ע"י הדחק. אורחיה למכליה ע"י הדחק אבל כמות ופליט אפילו ע"י הדחק לאו אורחיה למכליה ע"י הדחק : ועמו ג' אורחיה פליטה - דקרו ולא שמייה : ואם לאו חצי נוק - דמשונה הוא וכגון דתפס נוק דאין דנין דיני קבוצות בבבל ופלגא נוקה קבא : אורחיה לפלוסי סלא - כשהוא לועס הפת לועס הסל עמו : בניה - שאין דרכה בפת אפילו ע"י הדחק אבל חמור דרכו בכך : דמטי - ללי אש : בטביא - לזי אין דרכו בפת ובשר : ונפתורא - שעל השלקן אכלו שאין דרכו בכך : והוא

הוא חייב הקשרו מאי פשיטא אמר רב הונא ביה מנה מסוים בור התפולגל כרנלי אדם וברנלי בהמה וקיי"ל בבור נוק שלם : כתנאי כיצד השן מועדת לאכול בו ה"ה בהמה שנכנסה לחצר הניוק ואכלה אוכלין הראויין לה ושחתה משקין הראויין לה משלמת נוק שלם * וכן פרה שאכלה כרשיניו וחמור שאכל כרשיניו וכלב שליסק את החזיר משלם חתיכה של בשר משלמין

נוק שלם : וכן היה שנכנסה לחצר הניוק וטרפה בהמה ואכלה בשר משלמין נוק שלם : דייק רב פפא מהא דקתני פרה שאכלה שעורין וחמור שאכל כרשיניו וחזיר שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : שונרא דאכל תמרי והמרא דאכל בינייהו משלם נוק שלם : והוא חמור דאכל נהמא ופליטה לסלא חייביה כרשיניו וחמור שאכל כרשיניו וחמור שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : ואמאי כיון דאורחיה למיכל נהמא אורחיה נמי לפלוסי סלא : דאבל והדר פליס, ופת' אורחיה הוא ורמינהו זאבלה פת

והאמר ר' יוחנן * אין חצי נוק חלוק לא לרשות היחיד ולא לרשות הרבים * מאי לאו התיות ברשות הרבים והיוקיה ברשות הרבים, לא התיות ברה"ר והיוקיה ברשות היחיד, והאמרת עקירה אין כאן הנה יש בא"י אל הדרי בן זבעית אימא כי אמר רבי יוחנן אקרו חתב רבי יהודה נשיאה רבי אושעיא אקילעא דרבי יהודה נפק מילתא מבינייהו בשבשה בזבחה מהו, א"ל אידך וזי יאחונה בזבחה וילך? אי הכי קרן נמי נימא *וכי יאחונה בקרן וילך הכי השתא קרן לאו אורחיה הא אורחיה וזי מאחר דאורחיה מאי מבעיא ליה *כשבשוש יתירא מבעיא ליה : בעי רב ענא בשבשה באמתה מהו? אמרינן מידי דהוה אקרו חתב לאו יצרא תקיף ליה הכא נמי לא שנא או דלמא קרן כוונתו להיוק הא אין כוונתה להיוק? תיקו : התנגולין מועדין להלך כדרךן ולשבר רב : אמר רב הונא לא שנו יארא שנקשר מאליו אבל קשרו אדם חייב, נקשר מאליו מאן חייב צלמא בעל הדליל היכי דמי? א' דאצנעיה אגוס הוא, וז' לא אצנעיה פושט הוא, חייב בעל תרנגול, מאי שנא כוליה נוק דלא דכתיב *כי יפתח איש בור * ולא שור בור, חצי נוק נמי איש בור, ולא שור בור? אלא יתנני' *בראיתיה אדיוני רבי

הוא חייב הקשרו מאי פשיטא אמר רב הונא ביה מנה מסוים בור התפולגל כרנלי אדם וברנלי בהמה וקיי"ל בבור נוק שלם : כתנאי כיצד השן מועדת לאכול בו ה"ה בהמה שנכנסה לחצר הניוק ואכלה אוכלין הראויין לה ושחתה משקין הראויין לה משלמת נוק שלם * וכן פרה שאכלה כרשיניו וחמור שאכל כרשיניו וכלב שליסק את החזיר משלם חתיכה של בשר משלמין

נוק שלם : דייק רב פפא מהא דקתני פרה שאכלה שעורין וחמור שאכל כרשיניו וחזיר שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : שונרא דאכל תמרי והמרא דאכל בינייהו משלם נוק שלם : והוא חמור דאכל נהמא ופליטה לסלא חייביה כרשיניו וחמור שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : ואמאי כיון דאורחיה למיכל נהמא אורחיה נמי לפלוסי סלא : דאבל והדר פליס, ופת' אורחיה הוא ורמינהו זאבלה פת

קרינן ביה : כל מידי דלאו אורחיה - למיכל כל שעה : ואכלה ע"י הדחק - כלומר ואורחיה למיכל ע"י הדחק. אורחיה למכליה ע"י הדחק אבל כמות ופליט אפילו ע"י הדחק לאו אורחיה למכליה ע"י הדחק : ועמו ג' אורחיה פליטה - דקרו ולא שמייה : ואם לאו חצי נוק - דמשונה הוא וכגון דתפס נוק דאין דנין דיני קבוצות בבבל ופלגא נוקה קבא : אורחיה לפלוסי סלא - כשהוא לועס הפת לועס הסל עמו : בניה - שאין דרכה בפת אפילו ע"י הדחק אבל חמור דרכו בכך : דמטי - ללי אש : בטביא - לזי אין דרכו בפת ובשר : ונפתורא - שעל השלקן אכלו שאין דרכו בכך : והוא

הוא חייב הקשרו מאי פשיטא אמר רב הונא ביה מנה מסוים בור התפולגל כרנלי אדם וברנלי בהמה וקיי"ל בבור נוק שלם : כתנאי כיצד השן מועדת לאכול בו ה"ה בהמה שנכנסה לחצר הניוק ואכלה אוכלין הראויין לה ושחתה משקין הראויין לה משלמת נוק שלם * וכן פרה שאכלה כרשיניו וחמור שאכל כרשיניו וכלב שליסק את החזיר משלם חתיכה של בשר משלמין

נוק שלם : דייק רב פפא מהא דקתני פרה שאכלה שעורין וחמור שאכל כרשיניו וחזיר שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : שונרא דאכל תמרי והמרא דאכל בינייהו משלם נוק שלם : והוא חמור דאכל נהמא ופליטה לסלא חייביה כרשיניו וחמור שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : ואמאי כיון דאורחיה למיכל נהמא אורחיה נמי לפלוסי סלא : דאבל והדר פליס, ופת' אורחיה הוא ורמינהו זאבלה פת

קרינן ביה : כל מידי דלאו אורחיה - למיכל כל שעה : ואכלה ע"י הדחק - כלומר ואורחיה למיכל ע"י הדחק. אורחיה למכליה ע"י הדחק אבל כמות ופליט אפילו ע"י הדחק לאו אורחיה למכליה ע"י הדחק : ועמו ג' אורחיה פליטה - דקרו ולא שמייה : ואם לאו חצי נוק - דמשונה הוא וכגון דתפס נוק דאין דנין דיני קבוצות בבבל ופלגא נוקה קבא : אורחיה לפלוסי סלא - כשהוא לועס הפת לועס הסל עמו : בניה - שאין דרכה בפת אפילו ע"י הדחק אבל חמור דרכו בכך : דמטי - ללי אש : בטביא - לזי אין דרכו בפת ובשר : ונפתורא - שעל השלקן אכלו שאין דרכו בכך : והוא

הוא חייב הקשרו מאי פשיטא אמר רב הונא ביה מנה מסוים בור התפולגל כרנלי אדם וברנלי בהמה וקיי"ל בבור נוק שלם : כתנאי כיצד השן מועדת לאכול בו ה"ה בהמה שנכנסה לחצר הניוק ואכלה אוכלין הראויין לה ושחתה משקין הראויין לה משלמת נוק שלם * וכן פרה שאכלה כרשיניו וחמור שאכל כרשיניו וכלב שליסק את החזיר משלם חתיכה של בשר משלמין

נוק שלם : דייק רב פפא מהא דקתני פרה שאכלה שעורין וחמור שאכל כרשיניו וחזיר שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : שונרא דאכל תמרי והמרא דאכל בינייהו משלם נוק שלם : והוא חמור דאכל נהמא ופליטה לסלא חייביה כרשיניו וחמור שאכל חתיכה של בשר משלמין נוק שלם : ואמאי כיון דאורחיה למיכל נהמא אורחיה נמי לפלוסי סלא : דאבל והדר פליס, ופת' אורחיה הוא ורמינהו זאבלה פת

קרינן ביה : כל מידי דלאו אורחיה - למיכל כל שעה : ואכלה ע"י הדחק - כלומר ואורחיה למיכל ע"י הדחק. אורחיה למכליה ע"י הדחק אבל כמות ופליט אפילו ע"י הדחק לאו אורחיה למכליה ע"י הדחק : ועמו ג' אורחיה פליטה - דקרו ולא שמייה : ואם לאו חצי נוק - דמשונה הוא וכגון דתפס נוק דאין דנין דיני קבוצות בבבל ופלגא נוקה קבא : אורחיה לפלוסי סלא - כשהוא לועס הפת לועס הסל עמו : בניה - שאין דרכה בפת אפילו ע"י הדחק אבל חמור דרכו בכך : דמטי - ללי אש : בטביא - לזי אין דרכו בפת ובשר : ונפתורא - שעל השלקן אכלו שאין דרכו בכך : והוא

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']

[לקמן טו']